Dosarul nr. 2c-1088/2023 /2-23065033-12-2c-05052023/

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

18 iunie 2024
mun.Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru),
Judecător Angela Ciubotaru,

soluționînd în procedura cererilor cu valoare redusă, unipersonal,

*după ce i s-a comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate pîrîtului, care a depus referință,*

în baza materialelor anexate la dosar,

cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „SEOL-GROUP" împotriva lui „KISS-AUTO" SRL cu privire la încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judiciare,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 03 mai 2023, SRL „SEOL-GROUP" prin intermediul avocatului BUJOREANU EUGENIU a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui „KISS-AUTO" SRL cu privire la încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judiciare.

2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 01.07.2022 între SEOL-GROUP SRL în calitate de vânzător și „KISS-AUTO" SRL în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 01.07/2022, prin care vânzătorul s-a obligat să transmită în proprietatea cumpărătorului marfa conform facturilor fiscale, pentru care cumpărătorul s-a obligat să achite în termen de 14 zile de la data livrării. Potrivit Actului de verificare a decontărilor reciproce din 31.12,2023, „KISS-AUTO" SRL înregistra o datorie în mărime de 40571,80 lei, pentru neachitarea mărfii în baza facturilor fiscale semnate și ștampilate de ambele părți.

3. Susține reclamantul că, vânzătorul și-a îndeplinit pe deplin și în modul corespunzător obligațiile sale, fapt demonstrat prin semnarea de către vânzător și cumpărător a facturilor fiscale - documente de strictă evidență care atestă operațiunea economico-financiară precum și apariția obligației de plată. Facturile fiscale au fost semnate și ștampilate fără obiecții de către pârât, ceea ce atestă îndeplinirea obligației de livrarea mărfii în volum deplin și în modul corespunzător.

4. Menționează reclamantul, că potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce din 27.03.2023, „KISS-AUTO" SRL înregistra o datoria de 20200 lei, care a fost achitată integral la data de 29.03.2023.

5. Totodată, invoc reclamantul, că pentru nerespectarea termenului de achitare, potrivit punct. 9.2 a contractului nr. 01/07/2022 din 01.07.2022, cumpărătorul s-

a angajat să plătească și o penalitate contractuală de 0,5 % de din suma datorată, care se raportează duratei de întârziere.

6. Astfel, având în vedere faptul, că pârâtul a îndeplinit obligațiile cu întârziere de plată a facturilor fiscale, creditorul a suportat prejudiciu, calculând penalitatea pentru întârziere conform prevederilor contractuale reieșind din data scadenței a fiecărei facturi fiscale achitate cu întârziere, în mărime totală de 17530,76 lei, în baza calculul anexat.

7. Comunică reclamantul, că în adresa pârâtului a fost expediata reclamația prin care a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre obligațiunea acestuia a returnării sumei datorate și penalității de întârziere.

8. În temeiul articolelor 858 alin. (1), (2), 901 alin. (1), (5), 947 alin. (1), (3), art. 948 alin. (1) Cod civil, solicită reclamantul încasarea de la pârât în contul său a penalității de întârziere în suma de 17530,76 lei și cheltuielile judiciare 500 lei cheltuieli de asistența juridică și 526 lei taxa de stat.

9. Copia acțiunii împreună cu actele anexate a fost expediată la adresa juridică a pârâtului, care a depus referința.

10. Prin referința depusă la 13.10.2023, reprezentantul pârâtului, Igor Lementovschi a solicitat respingerea acțiunii înaintate.

11. În motivarea referinței, reprezentantul pârâtului a invocat, că în toată perioada relațiilor comerciale dintre „KISS-AUTO” SRL și SRL „SEOL-GROUP” /29.09.2022-29.03.2023/, ambele părți sau bazat pe buna credință, respect reciproc și cu luarea în considerație a intereselor ambelor părți.

12. Menționează pârâtul, că genul principal de activitate a SRL „KISS-AUTO„ este întreținerea și repararea autovehiculelor, iar genul principal de activitate a „SEOL-GROUP” SRL este comerț cu amănuntul de piese și accesorii pentru autovehicule, astfel, din 29.09.2022 până în data de 29.03.2023 (momentul achitării ultimei sume), SRL „KISS-AUTO” reparând autovehiculele clienților săi, cu acceptul prealabil al clienților, folosea piese și consumabile/accesoriile auto livrate de „SEOL-GROUP” SRL, iar achitările au fost efectuate, odată ce clientul recepționa lucrarea/serviciul efectuat de SRL „KISS-AUTO” cu folosirea pieselor și accesoriilor livrate de SRL „SEOL-GROUP”.

13. Notează reprezentantul pârâtului, că încă din perioada incipientă a relațiilor și anume din 29.09.2022 „SEOL-GROUP” SRL n-a obiectat niciodată în partea momentului achitării pieselor și accesoriilor auto - livrate și destinate reparării autovehiculelor, inclusiv nu a solicitat o oricare plată ca despăgubire pentru o eventuală întârziere în executarea obligației de plată, Or, acesta avea interes în vânzarea pieselor și accesoriilor prin intermediul SRL „KISS-AUTO”.

14. Comunică reprezentantul pârâtului, că la data de 29.03.2023, SRL „KISS-AUTO” a efectuat ultima plată în mărime de 20 200 lei și a stins integral datoriile sale în coraport cu „SEOL-GROUP” SRL, ulterior, în perioada lunii aprilie 2023, SRL „KISS - AUTO” a informat reprezentații „SEOL-GROUP” SRL despre intenția de a înceta activitatea sa principală de întreținere și repararea autovehiculelor cu acordarea în locațiune a spațiilor sale persoanelor terțe.

15. Menționează reprezentantul pârâtului că, la data de 29.03.2023- momentul primirii/executării integrale obligației de plată, SRL „SEOL-GROUP”, n-a obiectat asupra neexecutării corespunzătoare și nici nu și-a rezervat dreptul de solicitare a încasării penalității, contrar prevederilor art. 949 alin. (3) din Cod civil.

16. Reiterează pârâtul că, lipsa rezervei cu referire la plata penalității, urmează a fi apreciată inclusiv din perspectiva actelor de verificare anexate de către reclamant, or din acestea rezultă cu certitudine că la fiecare livrarea documentată prin factură fiscală și plata efectuată de către SRL „KISS-AUTO”, SRL „SEOL-GROUP” n-a calculat și înaintat careva pretenții în partea penalităților rezultate din contract.

17. Susține reprezentantul pârâtului că, prezenta acțiune în instanța de judecată este una neîntemeiată atât faptic și juridic, or pe toată perioada relațiilor dintre părți n-a fost efectuată rezerva penalității, iar acțiunea în instanță a fost depusă urmare faptului că reclamantul a conștientizat că activitatea comună în continuare nu va mai avea loc.

18. Referința a fost expediată în adresa reprezentantului reclamantului la 16.10.2023, însă obiecțiile n-au fost depuse.

19. ***Studiind materialele cauzei, probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, judecătorul conchide de a respinge acțiunea pentru considerentele ce urmează.***

20. În debut, judecătorul consideră necesar de a nota faptul că, oricine pretinde la un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept urmează să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată (art. 166 alin. (1) CPC), altfel spus, posibilitatea persoanei de a-și apăra şi valorifica drepturile ori interesele legitime prin concursul justiției se realizează printr-un act procesual ce pune în mișcare acțiunea civilă denumită cerere de chemare în judecată. Un element indispensabil al acțiunii în jurul căruia pivotează procesul diferit justiției îl reprezintă pretențiile reclamantului către pîrît, adică solicitările concrete înaintate de persoană care pretinde încălcarea drepturilor și intereselor sale legitime, care și constituie obiectul acțiunii. Orice modificare, concretizare a cerințelor reclamantului urmează să îmbrace forma unei cereri de chemare în judecată.

21. În virtutea principiului disponibilității precum şi graţie rolului pasiv al judecătorului care guvernează dreptul procesual civil, judecătorul urmează să se expună strict în limitele obiectului acțiunii formulate de reclamant, fără a devia de la cerințele acestuia şi fără a interveni în discreţia decizională a reclamantului. Rolul diriguitor al instanţei de judecată (art. 9 din Codul de procedură civilă) se rezumă exclusiv la organizarea şi desfăşurarea procesului şi nicidecum la dirijarea conduitei părţilor sub aspectul susţinerii poziţiei procesuale, consolidării apărării şi conturării solicitărilor înaintate spre examinare instanţei de judecată care de altfel reprezintă prerogativa exclusivă a participanţilor la proces în virtutea principiului contradictorialităţii, inerent procedurilor civile. Instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sînt stabilite de prezentul cod şi de alte legi – adică în limitele legale prevăzute de art. 27, 60 şi art. 240 din Codul de procedură civilă, enumerate mai sus.

22. Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

23. Potrivit art. 121 din CPC, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

24. Articolul 122 alin. (1)-(2) CPC prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

25. Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

26. În conformitate cu art. 138 alin. (4) CPC, înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicîndu-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original cînd, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanţele cauzei trebuie confirmate numai cu documente în original şi cînd, ca urmare a soluționării cauzei, înscrisul își pierde efectul juridic sau cînd copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum şi în alte cazuri cînd instanţa consideră necesară prezentarea originalului.

27. În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

28. În conformitate cu prevederile art. $276^2$ CPC, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.

29. Potrivit prevederilor art. $276^3$ Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul

poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.

30. Totodată, potrivit prevederilor art. $276^4$ Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărîrii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreştişi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod.

31. În conformitate cu art. 9 alin. (1) Cod Civil (în vigoare din 1 martie 2019), drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile, iar, potrivit alin. (2) lit. a) a aceluiași articol, ***drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.***

32. În conformitate cu art. 10 alin. (1) - (2) Cod Civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

33. Conform art.16 alin.(1) din Codul civil, apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: a) recunoașterea dreptului; b) restabilirea situației anterioare încălcării dreptului și suprimarea acțiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui; c) constatarea sau, după caz, declararea nulității actului juridic; d) declararea nulității actului emis de o autoritate publică; e) impunerea la executarea obligației în natură; f) autoapărare; g) repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial; h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalității; i) rezoluțiunea sau modificarea contractului; j) neaplicarea de către instanța de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică; k) alte căi prevăzute de lege.

34. Conform art. 308 Cod civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

35. Conform art. 774 alin. (1) - (3) Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi.
Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.

36. Conform art. 775 alin. (1) - (2) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispozițiile alin.(1).

37. Conform art. 776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.

38. În conformitate cu art. 858 alin. (1) - (2) Cod civil, temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

39. În conformitate cu art. 867 alin. (1) Cod civil, debitorul trebuie să execute obligaţia către creditor sau persoana împuternicită ori indicată de acest ori către persoana împuternicită prin lege sau hotărîre judecătorească.

40. Articolul 901 din Codul civil prevede mijloacele juridice de apărare ale creditorului în caz de neexecutare a obligației.

41. Conform art. 901 alin.(1) din Codul civil, atunci când, fără justificare, debitorul nu își execută obligația, creditorul poate, în condițiile legii și, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligației; b) să suspende executarea obligației corelative; c) să reducă obligația sa corelativă; d) să recurgă la rezoluțiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.

42. Conform art. 1108 alin. (1) Codului civil, prin contractul de vînzare-cumpărare, o parte (vînzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

43. Din esența normei de drept enunțate este de înțeles că, contractul de vînzare-cumpărare reprezintă o înţelegere (acord) încheiată la momentul realizării acordului de voinţă asupra tuturor condiţiilor esenţiale, prin care vînzător se obligă să dea în proprietate cumpărătorului un bun, iar ultimul se obligă să plătească preţul convenit.

44. Conform art. 947 din Codul civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părţile evaluează anticipat prejudiciul, stipulînd că debitorul, în cazul neexecutării obligaţiei, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Prin clauză penală se poate garanta numai o creanţă valabilă. Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligaţiei garantate

prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobînzi de întîrziere. Părţile pot conveni asupra unei penalități mai mari decît prejudiciul. Debitorul nu este obligat să plătească penalitate în cazul în care neexecutarea obligației este justificată. Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației. În corespundere cu prevederile art. 948 Cod civil, clauza penală este întocmită în formă autentică dacă legea cere forma autentică pentru actul juridic căruia i se aplică clauza. În celelalte cazuri, clauza penală este întocmită în scris, sub sancțiunea nulității absolute.

45. Conform art. 949 alin. (1) din Codul civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligaţia, creditorul poate cere atât executarea obligaţiei, cât şi plata penalităţii. Prin urmare, clauza penală este acea prevedere prin care o persoană, dă asigurări pentru executarea unei obligaţii în termen.

46. Din materialele cauzei rezultă cert la data de 01.07.2022 a fost încheiat contractul de furnizare a mărfii cu nr. 01/07/2022 între SEOL-GROUP SRL în calitate de furnizor și „KISS-AUTO” SRL în calitate de cumpărător, prin care vurnizorul s-a obligat să livreze , iar cumpărătorul este obligat să primească contra plată marfa în condițiile prevăzute de contract. /f.d.11-18/

47. Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 2022, semnat de ambele părți, datoria pârâtului a constituit 40571,80 lei. /f.d.19/

48. Potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2023-27.03.2023, datoria pârâtului a constituit 20200 lei. /f.d.20/

49. În confirmarea executării obligațiunilor asumate prin contractul litigios, reclamantul a anexat facturile fiscale nr. AAP2068216 din 29.09.2022 /suma totală inclusiv TVA 1294,50/, AAP2068242 din 04.10.2022 /suma totală inclusiv TVA 47160 lei/, AAP2068233 din 04.10.2022 /suma totală inclusiv TVA 16500 lei, AAP2068273 din 11.10.2022 /suma totală inclusiv TVA 754,40 lei/, AAP din 26.12.2022 /suma totală inclusiv TVA 40862,90 lei/ și AAP9152715 din 19.01.2023 /suma totală inclusiv TVA 458,10 lei/. /f.d.21-26/

50. Conform pct. 9.2. al contractului litigios, părțile au stabilit de comun acord plata penalității de 0,5% din valoarea mărfii neachitate în termen, pentru fiecare zi de întîrziere.

51. Potrivit ordinului de plată nr. 1 din 29.03.2023 datoria pârâtului, indicată în actul de verificare a decontărilor reciproce pentru perioada 01.01.2023-27.03.2023, și anume 20200 lei a fost achitată./f.d.53/

52. Astfel, ***obligația*** de bază, /achitarea mărfii/ asumată prin contractul litigios de către pârâtul ***a fost stinsă***.

53. Potrivit art. 956 alin. (1) din Codul civil, prin stingerea obligaţiilor, ***încetează raporturile juridice dintre părţi în partea ce se referă la obligaţia stinsă.***

54. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, ***dacă obligaţia este stinsă, debitorul nu este obligat să plătească*** dobînda şi ***penalităţile*** ori să repare prejudiciul.

55. La data 26.04.2023 compania Incaso SRL a expediat în adresa pârâtului „reclamație”, prin care a solicitat stingerea datoriei în suma de 23056,76 lei. /f.d.28/

56. Potrivit art. 949 alin. (1-3) din Codul civil, dacă penalitatea este stipulată pentru cazul în care debitorul nu execută obligația, creditorul poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității. Nu se poate cere atît executarea obligației, cît și plata penalității dacă penalitatea s-a stipulat cu titlu de despăgubire în locul prestației și nu doar cu titlu de mijloc de garantare a executării obligației. Creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). În cazul în care ***a primit executarea***, creditorul poate cere plata penalităţii numai ***dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării***.

57. Reieșind din normele de drept indicate supra, judecătorul conchide că, odată ce datoria de bază este stinsă, iar raporturile juridice dintre părţi în partea ce se referă la obligația respectivă s-au încetat, reclamantul n-a prezentat dovada, în sensul art. art. 118, 122, 130 CPC, care ar confirma dovada faptului, că acesta şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării, alegațiile pârâtului în acest sens se reţin ca plauzibile.

58. Potrivit art. 858 alin. (2) Cod civil, obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

59. Articolul 901 din Codul civil prevede mijloacele juridice de apărare ale creditorului în caz de neexecutare a obligației.

60. Deși reclamantul invocă neexecutarea obligațiilor asumate în termen de către pârâtul, motiv din care acesta a suportat prejudiciu, acesta omite că a continuat relațiile comerciale cu „KISS-AUTO” SRL, fiind emise facturile fiscale, și vândute marfuri, chiar dacă achitările au avut loc cu întârzieri, nefiind invocate obiecțiile în acest sens, iar în actele de verificare reciproce în afara datoriei de bază, rezultate din facturile n-au fost indicate calcurile de penalități.

61. Se reține că reclamantul, având obligația pozitivă a probațiunii în instanță, n-a justificat și nici n-a administrat probe concludente şi admisibile, în sensul art.118 alin.(1) în coroborarea cu art.121-122 CPC, pretențiile înaintate.

62. În astfel de circumstanțe, judecătorul conchide, că reclamantul după ce a primit executarea obligației nu mai poate cere plata penalităților de întârziere, deoarece acesta nu şi-a rezervat acest drept la primirea executării, reieșind din prevederile art. 949 alin. (3), 956 alin.(2) din Codul civil, motiv din care pretenția cu privire la încasarea penalității de întârziere se respinge ca neîntemeiată.

63. Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată instanța de judecată reține.

64. În conformitate cu art. 82 CPC cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

65. În conformitate cu art. 83 alin.(1) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanța judecătorească în beneficiul statului de la persoanele ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora și se eliberează copii de pe documente din dosar.

66. Din materialele cauzei rezultă că instanța de judecată a intentat prezentul proces civil la cererea reclamantului, cererea de chemare în judecată s-a impus cu taxă de stat, fapt confirmat prin ordinul de încasare în numerar.

67. Conform art. 90 lit. i) din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte cheltuielile de asistența juridică.

68. Potrivit art. 94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

69. Din considerentele că acțiunea a fost respinsă, instanța de judecată, reieșind din art. 94 alin.(1) CPC conchide de a respinge pretenția privind compensarea cheltuielilor judiciare.

În conformitate cu prevederile art. 236-241, 243, $276^2$-$276^4$, 357 CPC, judecătorul,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de SRL „SEOL-GROUP” împotriva lui „KISS-AUTO” SRL cu privire la încasarea penalității de întârziere și a cheltuielilor de judiciare.

Participanții procesului sunt în drept să solicite hotărîrea integrală în termen de 30 zile. Termenul de 30 de zile este un termen de decădere.

Dispozitivul hotărîrii judecătorești se publică pe pagina web a instanţei judecătoreşti şi se comunică participanţilor la proces.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Chişinău, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Judecătorul Angela CIUBOTARU